

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Geo strategic

جيو ستراتژیک

برگردان از: حمید محوی
۱۲ اکتوبر ۲۰۱۲

نخائر نفتی دست نخورده اتلانتیک جنوبی

بخش ۲

متن زیر بخشی از مقاله ریک روزوف است که تحت عنوان «آتلانتیک جنوبی: بریتانیا و احتمال جنگ با ارجنتاین» به بررسی اهمیت جزایر ملوین (فالکلند) می پردازد. برای خواندن تمام مقاله به زبان انگلیسی این جا را کلیک کنید

[.cliquez ici](#)

جزایر ملوین و منافع

در پایان ماه دسمبر، بریتانیا در سواحل جزایر ملوین (فالکلند) به مدت دو روز دست به عملیات نظامی زد. در این مانور نظامی از موشک های تایفون چند منظوره و ناوهای جنگی استفاده شد.

مانور نظامی به نام «کیپ بایونت» پیش از آغاز حفاری هائی که در فبروری ۲۰۱۰ پیشبینی شده بود، انجام گرفت که طرح آن عبارت بود از شبیه سازی مقابله با تهاجم دشمن خیالی. آن چه از طرز تلقی نشریات بر می آید، پس از سال ۱۹۸۲ برای نخستین بار است که بریتانیا حضور نظامی اش را در جزایر ملوین تقویت می کند و پایگاه نظامی مهمی نیز برای تمرین های نظامی در منطقه «مون پلزانت» در ۳۵ مایلی استانی، مرکز فالکلند ایجاد کرده است.

چشم انداز جزایر ملوین به عنوان یکی از منابع مهم درآمد نفتی برای بریتانیا موجب افزودن آب به آسیاب نظامیان و افزایش فعالیت های آنها در آتلانتیک جنوبی شده است. چهار روز پیش از آغاز حفاری در نزدیکی جزایر، نخست وزیر، گوردن براون اعلام کرد: « ما تمام تمهیدات ضروری برای امنیت ساکنین جزایر ملوین را به انجام رسانده

ایم»، حتی اگر نمایندگان ارجنتائینی به دفعات مختلف اعلام کرده باشند که پاسخ نظامی به تحرکات بریتانیا در اقیانوس آتلانتیک جنوبی را نفی کرده باشند.

در همان روز ۱۸ فوروری ۲۰۱۰ معاون وزیر امور خارجه ارجنتاین، ویکتوریو تاستی با اشاره به موضوع نفت و گاز در منطقه، بریتانیا را به موضع گیری یک جانبه و خشونت آمیز متهم کرد. بونئوس آیرس آب های خود را به روی آمد و رفت کشتی هائی که مبدأ و یا مقصد شان جزایر ملوین است ممنوع اعلام کرد.

اهمیت میدان نفتی جزایر ملوین، بر اساس تخمین هائی که سازمان های زمین شناسی بریتانیا اعلام کرده اند، معادل ۶۰ میلیارد بشکه نفت است (یعنی معادل ۹ تا ۱۰ لیتر نفت خام برای هر یک از ساکنین روی کره زمین). در اواخر ماه جنوری ۲۰۱۰ یکی از تحلیلگران نظامی روس اظهار داشت که این معدن عظیم انرژی در حاشیه سواحل مالوین یگانه انگیزه بریتانیائی ها نیست.

گرامنیک می نویسد : «با جزایر همسایه که تحت نظارت بریتانیا می باشد، جزایر ملوین در مسیر جنوبگان واقع شده است. این موقعیت جغرافیائی پا فشاری لندن را نسبت به حاکمیت بر جزایر جورجی جنوبی و جزایر ساندویچ جنوبی و به همین ترتیب دعاوی ارضی اش را نسبت به جزایر شتلاند جنوبی و اورکنی جنوبی مطابق بر قرارداد «آنتارکتیک» به روشنی توضیح می دهد.

در مورد خود جنوبگان باید دانست که زیر سطح قاره منابع معدنی و طبیعی بسیاری وجود دارد و علاوه بر این یخچال های قطب جنوب حاوی ۹۰ درصد آب شیرین جهان است. اهمیت این یخچال ها با نادر شدن آب شیرین و افزایش جمعیت کره زمین بیش از پیش احساس می شود.

یکی از تحلیل گران چینی دو سال پیش از این طی مقاله ای مدعی شده بود که پا فشاری بریتانیا روی این جزایر و جنگ ملوین در سال ۱۹۸۲ به همین علت بوده و دلیلی وجود ندارد که به خاطر کنترل جنوبگان در آینده نیز دوباره دست به جنگ نزنند. «گستره منطقه صحرائی که پوشیده از یخ به نظر می رسد گنجینه ای فوق العاده بهادر از منابع طبیعی و انرژی است... معادل ذغال سنگ که از دوران اولیه روی این قاره به جا مانده و حجم آن تا کنون در حد ۵۰۰ میلیارد تن تخمین زده شده و حتمی است. تپه های یخ که روی سطح زمین گسترده شده عظیم ترین ذخیره آب شیرین جهان را در خود دارد و تقریباً با ۲۹ و سه دهم میلیون کیلومتر مکعب یخ ۷۵ درصد از تمام آب های شیرین جهان را در بر می گیرد. قطب جنوب با منابع طبیعی، آب شیرین و ذخیره انبوه ماهی می تواند تمام کره زمین را تغذیه کند... ارزش قطب جنوب تنها وجه اقتصادی نداشته بلکه از دیدگاه ستراتیژیک نیز حائز اهمیت است. گارد ساحلی ایالات متحده آمریکا از مدت ها پیش در این منطقه حضور داشته و نیروی هوائی ایالات متحده نیرومند ترین نیروی هوائی در این منطقه می باشد. نویسنده مقاله با تکیه به نقل قول های متعدد در نتیجه گیری هایش هوشدار می دهد : «مبنی بر معاهدات مربوط به قطب جنوب، بهره برداری از این منطقه باید واجد اهداف صلح آمیز باشد. در غیر این صورت قطب یخ زده جنوب به صحنه جنگ تبدیل خواهد شد».

دو روز پیش از فرارسیدن ۱۳ می ۲۰۰۹ یعنی موعدی که متخصصین آن را بزرگترین تقسیم اراضی دریائی تاریخ می نامند و کشورها می بایستی دعاوی خودشان را مطرح می کردند» بریتانیا دعاوی خود را روی حدود مرزی اش در قطب جنوب به کمیسیون سازمان ملل متحد تسلیم کرد که عبارت است از یک میلیون کیلومتر مربع از قطب جنوب یعنی از آتلانتیک جنوبی تا اقیانوس جنوبگان. در ادامه همین ادعا، پنج روز بعد داعیه دیگری مطرح شد که حاکی از تقسیم اراضی قطب جنوب بین بریتانیا و استرالیا بود. مقاله مدعی می شد که در اپریل ۲۰۰۸ دو و نیم میلیون کیلومتر مربع در اقیانوس جنوبگان به استرالیا واگذار شده بوده.

یک روزنامه بریتانیایی پیش از این مقاله ای منتشر کرده بود که در آن به تشریح بلند پروازی های لندن در ارتباط با دعاوی میلیون ها کیلومتر مربع در آتلانتیک جنوبی و جنوبگان پرداخت : « پس از عصر طلائی امپراتوری، برای نخستین بار است که بریتانیای کبیر داعیه ارضی به این بزرگی را در سطح جهانی مطرح می کند. و اگر چه امپراتوری بریتانیا مدت مدیدی ست که به گذشته پیوسته، با این وجود جنوبگان انگیزه نوین برای قدرت های رقیب ایجاد کرده تا برای تصاحب سرزمینی غنی از نفت و منابع طبیعی در جبهه های مختلف به مقابله پردازند. دعاوی ارضی بر سر ملوین از نظر سیاسی خیلی فراتر است. بریتانیا و ارجنتاین در ۲۵ سال پیش با یک دیگر جنگیدند ولی ارزش نفتی که زیر دریا در این منطقه کشف شده اهمیت بسیار زیادی دارد. آزمایش های لرزه نگاری ۶۰ میلیارد بشکه را تخمین زده اند.»

گاهنامه هنر و مبارزه

ترجمه توسط حمید محوی

روزنامه حزب کمونیست کانادا

Numéro 42 - 3 mars 2010